

[Erik Eriksen.]

blive det stående indtryk af hans optræden i denne sag, netop er dette, at han har ønsket at placere sit parti, og hans udtalelser her har også gjort det. Derfor skal jeg heller ikke forlænge debatten, men indskrænke mig til at takke for hans tale her. Jeg synes, den var tilstrækkelig klar. Jeg kan i hvert fald for mit vedkommende ikke ønske mere.

Jeg skal derfor blot tilføje, at jeg anbefaler at stemme for den dagsorden, der er foreslået af os, og stemme imod den dagsorden, der er foreslået fra konservativ side, ligesom jeg anbefaler at stemme imod den, der er foreslået fra radikal-socialistisk side.

Aksel Larsen: Den af det ærede medlem hr. Erik Eriksen foreslåede dagsorden er motiveret med, at nu må der skabes klarhed over, om regeringen har samme basis, som den havde, da den blev til. Det er mig ikke bekendt, at der er fastslået noget om, hvilken basis denne regering havde, da den blev til. Det var en mindretalsregering, og det måtte efterhånden fra sag til sag vise sig, hvilken basis den havde eller kunne skaffe sig. Det viste sig relativt hurtigt, at denne regering i de fleste sager og i alle betydelige sager fik en meget stor basis, der strakte sig fra og med socialdemokratiet til og med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts parti, ja endogså til det ærede medlem hr. Erik Eriksens parti.

Det forekommer derfor meget mærkeligt, at partiet venstre på et usædvanligt søgt grundlag stiller forslag til et mistillidsvotum til regeringen. Den af det ærede medlem hr. Erik Eriksen foreslåede dagsorden udtaler mistillid til regeringens evne og vilje til at genskabe erhvervsfrihed. Det må jo opfattes som mistillid til regeringens økonomiske politik. Nu ligger det imidlertid sådan, at ikke alene alle afgørende økonomiske love er vedtaget her i tinget med venstres stemmer, men administrationen af de mest betydningsfulde af disse love, vareforsyningsloven og prisloven, forestås ikke enevældigt af handelsministeren, de kan ikke af ham administreres mod et flertal i det faste vareforsyningsudvalg.

Det er ganske tydeligt efter de afstemninger, vi har haft i denne samling, men navnlig henimod slutningen, at stor forskel på den politik, venstre ønsker ført, og den politik, socialdemokratiet ønsker ført, er der ikke, og derfor spørger man sig selv, hvad meningen skal være med en sådan dagsorden foreslået lige kort efter afstem-

ninger om en række storpolitiske forlig. Man spørger sig selv, om det er leg i sandkassen, eller om det er krampagtige forsøg på af hensyn til vælgerne og eventuelt af frygt for den mand, som gik, at lægge luft mellem sig og regeringen.

Sagligt motiveret er venstres dagsorden ingenlunde, men dens indhold er iøvrigt af en sådan art, at vi naturligvis må stemme imod den. Vi ved udmærket vel, hvad venstre forstår ved „at genskabe erhvervsfrihed“, og hvis man tror, vi har lyst til ved at stemme for det ærede medlem hr. Erik Eriksens dagsorden at stemme for erhvervsfrihed i venstres opfattelse, så tager man fejl.

Det betyder ikke, at vi dermed vil sige, at vi har nogen tillid til den økonomiske politik, regeringen har gennemført i så intimt og godt samarbejde med venstre, som tilfældet er. Absolut ikke. Og det har vi jo givet tydeligt udtryk for.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts dagsorden vil vi naturligvis heller ikke stemme for. Vi er modstandere af Atlantpagten. Vi har sat os som mål dels at værne befolkningen mod følgerne af den ulyksalige vedtagelse af Atlantpagten, dels at arbejde på, som jeg har sagt det tidligere, at få annulleret Danmarks underskrift på den famøse pagt. Det er indlysende, at vi modsætter os det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts dagsorden.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards dagsorden er formuleret sådan, at man må studere den nøje, hvad foreløbigt ikke er muligt, da vi kun har hørt den, for at se, hvad der muligvis kan sjkule sig i den, men jeg vil alligevel med det samme sige, at vi nærer ikke store forventninger til, at denne regering på den økonomiske politikens område skal gøre det rigtige. Vi vil derfor foretrække, da det nu er sådan, at man giver udtryk for sin mening ved at stille forslag om dagsordener, at møde med vort eget forslag til motiveret dagsorden.

Det lyder således:

„Idet folketinget udtaler, at med godkendelsen af Marshalloverenskomsten og tilslutningen til Atlantblokken er Danmark kommet ind under en fremmed stormagts ledelse til fare for freden og forarmelse af befolkningen, og at det følgelig er den altoverskyggende danske opgave at arbejde for at genvinde Danmarks nationale selvstændighed og økonomiske handlefrihed,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“